

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Bvllarii Earvmve Svvmorvm Pontificvm
Constitvtionvm Qvae Ad Commvnem Ecclesiae VsVm post
volumina Iuris CanoniciS, vsq[ue] ad Sanctissimum D. N.
D. Pavlvm Papam V. emanarunt**

Quaranta, Stefano

Venetiis, 1619

Medicus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10793

gradu inuicem esse coniunctos, propter quod a carnali copula huiusmodi abstinerunt; Cum autem, Pater Sancte, Oratores prædicti in huiusmodi matrimonio remanere non possint, absque Sedis Apostolicæ dispensatione, & si diuorum inter eos fieret, grauia exinde scandala posset verisimiliter exoriri, supplicant &c.

Quibus expletis, rursus sciendum est, quod praxis Romanæ Curiae, pariter que sacra Concilii Congregatio censuit, quod dispensationes factæ non expressa copula habita inter consanguineos, vel affines, etiam post commissionem Rom. Pontificis factam Ordinatio de dispensando, ante tamen quod ab ipso dispensetur subreptitiae sunt, & nullæ prout de viroque testatur Io. Gutier, lib. 1. can. q. c. 15. tuh. nu. 24. & Apostilla ad cons. 9. Nauar. de consang. & affin. in nouis, ac declarationem ad literam etiam refert Petrus de Ledesma de magno matrimon. Sacram. q. 56. art. 5. conclus. 4.

Item non erit vulgariter notandum, quod dispensationis gratia ad validandum matrimonium nulliter inter coniuctos intra quartum consanguinitatis, vel affinitatis gradum contractum, & ad prolem legitimandam concessa, quoniam continet duo æque principaliter, videlicet mandatum de dispensando, vt illi qui nulliter, & de facto contraxerunt, manerent in matrimonio contracto, & potestatem legitimandi prolem, licet quo ad matrimonium non potuisset effectum habere, propter superuenientem mortem alicius ex parentibus, valebit tamen ipsa gratia, & debet executioni madari quo ad legitimationem prolis, prout in una Siracusæ illegitimitatis die, 19. Octobris 1573. resolutum fuit in Rota Rom. coronam Hippolyto Aldobrandino, tunc Rotæ Auditore, postea Summo Pontifice Clemente Octavo, decis. 207. diuers. p. 1. per consl. Anchurani 409. & aliam eiusdem Rotæ decisionem, teste Puteo decis. 483. incip. Matthæus Gabella, lib. 2. quod nota propter præiudicium venientium ab intestato.

M E D I C V S.

PRÆTER. Summistas in hoc verbo sciendum est, quod ultra decretum Concilii Lateranensis relati in cap. cum infirmitas, de penit. & remiss. adest Constitutione Pii V. Roma publicata die 11. Mart. 1566. fol.... in Bullar. tenoris sequentis.

Supra gregem dominicum nostræ vigilantiae diminitus creditum vigilis speculatoris, prout nobis desuper conceditur, exercentes officium, ad ea per quæ animarum saluti cum divini nominis gloria consuli valeat libenter intendimus, vt Christi fideles post Baptismum in peccata lapsi, per sacramentum penitentiae Deo reconcilientur. Sane cum infirmitas corporalis nonnunquam ex peccato proueniat dicente domino languido quem sanauerat, vade noli amplius peccare, ne quid deterius tibi contingat, ac propriea prouide fel. recor. Innoc. tertius prædecessor noster Medicis præceperit, vt cum eos ad agrotos vocari contigerit ipsos ante omnia moneant, vt animatum Medicos vocent, ne cum eis hoc in extrema egritudine constitutis suadetur, in desperationis articulum incident. Nos igitur volentes hoc tam salutare præcepimus nulla temporis præscriptione aboleri, sed semper obseruari constitutionem præfamat auctoritate Apostolica tenore præsentium innouamus, & hac nostra in perpetuum valitura constitutione statuimus, & decernimus quod omnes Medici, cum ad infirmos in lecto iacentes vocati fuerint, ipsos ante omnia moneant, vt idoneo confessori omnia peccata

cata.

cata sua iuxta ritum S. R. E. confiteantur, neque tertio die vterius eos visitent, nisi longius tempus infirmo confessori ob aliqua rationabilem causam, super quo eius conscientiam oneramus, concederit, & eis per fidem confessoris in scriptis factam constiterit, quod infirmi, ut praemittitur, peccata sua confessi fuerint. Coniuctos, vero ac omnes familiares, & domesticos infirmi indomino rogamus, monemus, ut de infirmitate parochum certiorum faciant, ac tam parochus, quam coniuncti, & familiares prefati infirmum ad confessionem peccatorum suadeant, & inducant. Quod si qui Medicorum præmissa non obseruauerint, ultra penas in dicta Constitutione cōtentas, quas incurere declaramus, perpetuo sinit infames, & gradu medicinæ, quo insigniti erant, omnino priuentur, & a Collegio seu vniuersitate Medicorum ejiciantur, ac pœna etiam pecuniaria arbitrio ordinariorum, ubi deliquerint, mulcentur. Et ut hæc omnia inuidabiliter observentur, volumus, & eadem auctoritate præcipimus, & mandamus, ut nullus post hac ubique lectorum in Medicina Doctoretur, aut ei quomodo liber medendi facultas a quo quis Collegio, & vniuersitate concedatur; nisi omnia in præsenti nostra Constitutione contenta medio eorum iuramento coram Notario publico, & testibus obseruare in eorum manibus, vel ordinarij iuraverit, & de huiusmodi iuramento in privilegio seu licentia medendi specialis mentio fiat. Quod si collegia, & vniuersitates prefatæ non receperint a promouendis iuramento huiusmodi, eisdem ad gradum prædictum promoverint, aut eisdem medendi licentiam præstiterint, pœnam priuationis facultatis alios vterius doctorandi incorratur. Mandantes in virtute Sanctæ obedientiæ omnib. & singulis venerabilibus fratribus, & Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis, quatenus in Civitatibus, & diocesis proprijs præsentes nostras literas publicari faciant, ac in tantum prædictu à Medicis iam promotis, seu licentiam medendi habentibus, omnibus iuriis temendi exigant, neque aliquos ad medendum in civitatibus, & diocesis prædictis admittant, nisi eis constiterit eisdem iuramentum huiusmodi præstitisse, & contumaces, & iurare ac iuramentum huiusmodi iam præstitum exhibere recusantes, gradu Medicinæ, & omnibus privilegijs eisdem Medicis tam coniunctum, quam diuissim ers, & eorum cuiilibet concessis per quosvis etiam Romanos Pontifices priuent, ac ab ingressu ecclesiæ arceant, donec resipuerint. Non obstantibus præmissis privilegijs, indultis, literis Apostolicis, quibusvis personis, collegio, & vniuersitate sub quibusvis verborum formis, & tenoribus concessis. Quæ omnia quo ad effectum validitatis Constitutionis nostræ, tantum renocamus, cassamus, & annullamus, & omnes Principes facultates ac alios Dominos, & magistratus temporales regamus, requirimus, & obsecramus per viscera misericordie Iesu Christi eisdem in remissione peccatorum misericordia iniungentes, quod in præmissis omnibus eisdem Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis assistant, & suorum faorem, & auxilium prestant, ac contrafacentes pœnis etiam temporalibus afficiant. Volumus anrem quod præsentes literæ in Cancellaria, & acie Campi Flore publicentur, & inter Constitutiones extrauagantes perpetuo valutas conscribantur &c.

Sciendum est, quod præter Constitutionem Pij V. de Medicorum Officio in curatione infirmorum relatam, extat altera Gregorij X. III. quod Medic Hebreis vel infideles ad Christianorum curam non admittantur publicata Romæ die 15. Aprilis 1581. folio 1303. in Bullar. incip. Alias pœm. Paulus Papa Quartus, & infra.

Greg. 13.

Vniuersis utriusque sexus Christi fidelibus districte prohibemus, & interdicimus,

mus, ne post hac Iudeos, vel alios infideles ad ipsorum Christianorum agrotantium, & infirmorum curam vocent, seu admittant, aut vocari, admittive faciant concedant, vel permittant. Mindantes propterea omnibus, & singulis Venerabilibus nostris Patriarchis, Primatebus, Archiepiscopis, & Episcopis, nec non dilectis filiis alias locorum Ordinariis, & quibusvis Parochis, aliisque animarum curam habentibus, & excentibus, sub indignationis nostrae, ac alii arbitrio nostro infligendis penitentia, ut praesentes nostras literas in suis Ecclesiis, quae in illis C uitatibus, vel diocesis constitutæ sunt, in quibus Hebrei, vel alii infideles mortali trahunt, quam primum ad eos perlatæ fuerint, & deinde singulis annis initio quadragesimalis ieiunii publicent, aut publicatis faciant, & quod si quis post earum publicationem etiam quomodolibet exemptus, ac cuiuscumque status, gradus, ordinis, conditionis, & præminentiæ existens aduersus illas facere ausus fuerit, sacramenta ei Ecclesiastica nullatenus ministrantur, nec etiam a regularibus exceptis, & sic decedens Ecclesiastica caret sepultura, quæ quidem omnia parochi agrotantibus significare apto tempore non omitant, praesertim cum Iudeū, vel infidelem Medicum ab eis admisum esse cognoverint, & alias ipsi locorum Ordinarii contra huius mandati transgressors debita animaduersione procedant: Iudeosque ipsos nihilominus iuxta Pauli, & Pii. Pontificum prædictorum literas contra illos editas pro earum transgressione puniant. Non obstatibus &c.

M I S S A.

PRÆTER summistas sciendum est, quod ultra decretum Concil. Trid. sess. 22. de obseruandis, & eundem in celebratione Missæ, ibi debitis horis celebrentur extat Pii V. Reuocatio licentiarum, ac facultatum celebrandi Missas vespertino tempore, publicata Romæ die 29. Mattii 1566, fol. 924. in Bullar. tenoris sequentis.

Sanctissimus in Christo Pater, & Dominus noster Pius divina prouidētia Papa Quintus ad cuius notitiam peruenit, quod nulli Cathedralium, etiam forsitan Metropolitanorum, collegiarum, & aliarum ecclesiistarum, nec non Monasteriorum, conuentuum, domorum, & aliarum Priorum locorum seculatium, & diuersorum ordinum, ac Militarium regulatū, Prælati, Capitula, clerici, fratres aliqui superiores, & personæ antiquum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ ritum in statutis, Missarum celebrandarum temporibus peruertere sat agentes, diuersas licentias, & facultates Missas, quæ media nocte, seu in aurora Nativitatis, ac de mane Resurrectionis Domini Nostri Iesu Christi, & forsitan aliarum festiuitatum iuxta prædictum Ritum celebrari consueverat, de sero etiam forsitan circa solis occasum vigiliæ festiuitatum earundem in suis ecclesiis, & cappellis celebrandi, seu celebri faciendi ab Apostolica Sede, vel eius legatis, ac etiam maiori Penitentiario pro tempore existente variis prætextibus impetraverunt, illisque iam pridem vntuntur, hoc ab antiquo catholice ecclesiæ instituto, sanctorumque Patrum decretis deuiae considerans, ac propterea hunc abusum ab ecclesia Dei submouere volens omnes, ac singulas licentias, & facultates huiusmodi haetenus etiam Motu proprio, vel quorumvis, etiam Imperatorum, Regum, & aliorum Principum contemplatione, & ex quibusvis causis, quomodolibet concessas, ac Apostolicas, & alias literas desuper confectas, illarum omnium tenores pro sufficienter expressis habens, Apostolica auctoritate, ex certa scientia reuoca-

Cc uit,